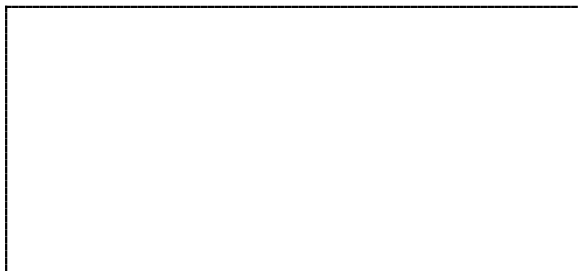

P 902041

PB-PP|B-31126
BELGIE(N)-BELGIQUE

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niét in januari en augustus)

63ste jaargang nr. 6 - zomer 2019

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

Afz. / V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be
Facebook: www.facebook.com/VPKBMechelenNoord

Kerkebouw en Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen

Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen
☎ 015/20.51.54

**EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: 10.00 u.,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG**

Rekening: **IBAN: BE41 0000 1657 8310**, **BIC: BPOTBEB1** t.n.v.
Protestants Evangelische Parochie

Rekening: **IBAN: BE97 7512 0773 6149**, **BIC: AXABBE22** t.n.v.
Diaconie Keizerstraat

Het woordje 'vrede' is één van de kernwoorden van de Bijbel. In het Hebreeuws 'sjaloom', heelheid, een wereld die 'af' is. En daarmee ten diepste een toestand, waar wij mensen alleen maar van kunnen dromen, omdat tenslotte alleen God hem kan schenken. Daarbij blijft het wel één van onze diepste wensen en gebeden: vrede voor ieder persoonlijk, voor onze gemeentes, voor onze wereld. Ook buiten de christelijke kerk staat de wens naar vrede zó centraal, dat je vrijwel alle deelnemers aan schoonheidswedstrijden als hun belangrijkste hartenwens hoort noemen: de wereldvrede. En ik denk dat één van de redenen dat met Kerst de kerken extra vol zitten, is, dat dan die vrede eventjes dichterbij lijkt dan ooit. Niet zozeer door de kerstbestanden die even een gevechtspauze inlassen om te laten voelen dat mensen uiteindelijk niet in het leven zijn geroepen om elkaar te haten en af te maken, maar omdat we dan de geboorte vieren van de Vrededorst en horen van het 'vrede op aarde voor alle mensen die God liefheeft'. En toch lezen we in het evangelie van Matteüs dat Jezus niet is gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. En zo breekt onze roze kerstdroom stuk op de harde werkelijkheid van alledag. Hebben we ons dan vergist? Gaat het in het geloof dan niet om de vrede die alle verstand te boven gaat? Gaat het dan niet om liefde, tot God, tot de naaste, ja zelfs tot de vijand? Jawel, maar dat betekent niet dat we alles maar gewoon moeten aanvaarden wat er op aarde gebeurt. Vrede vraagt keuzes, vraagt strijd en offers. Juist als vrede betekent dat de aarde tot haar bestemming zal komen en dat alle geweld en onrecht ophouden te bestaan, dan wil dat zeggen dat er einde moet komen aan de dictatuur van het kwaad en de macht van de onderdrukkers. Dat wij moeten kiezen voor een andere manier van in-het-leven-staan die laat zien waar het God uiteindelijk om is begonnen. Dat we er niet toe zijn gedoemd om als mensen en bevolkingsgroepen gescheiden te leven en tegenover elkaar te staan, omdat Hij onze vrede is, die de twee tot één heeft gemaakt en alle mensen roept tot broederschap en zusterschap, dat we niet zijn gedoemd om elk op zichzelf te leven, maar worden geleid door een geest van liefde, vreugde en vrede die ons tot een gemeenschap samensmeedt. En dat betekent ook vaak: tegen de stroom ingaan, de strijd aanbinden met al wat opgeld doet, wat als vanzelfsprekend geldt, buiten ons en in onszelf. In de hoop dat onze aanwezigheid wordt opgemerkt en anderen ertoe aanzet om het ook te wagen met die Heer die leven is en leven geeft, dat onze presentie in de samenleving hier en nu voldoende mag zijn om te leiden tot redding en behoud, zoals ooit in Sodom het bestaan van een gemeente, een tiental rechtvaardigen, het oordeel had kunnen keren. JHB

Kerkraad

De vergadering van 6 mei begonnen we iets vroeger, 19.30 uur; we hadden de catechese kandidaten Ben en Jonathan uitgenodigd voor een gesprek met het oog op hun belijdenis, zondag 6 juni. Na het lezen van Psalm 138 en de verwelkoming werden hun een paar vragen gesteld.

De eigenlijke KERKRAAD.

We begonnen de vergadering van 3 juni met het lezen van Psalm 117, een korte maar krachtige oproep "Looft de Here, alle gij volken, prijst Hem, alle gij natiën; want zijn goedertierenheid is machtig over ons, en des Heren trouw is tot in eeuwigheid. Halleluja!" In de groot nieuws bijbel staat dit zelfde vers 117 als volgt "Volken, breng hulde aan de Heer! Naties, bewijs hem eer! Overweldigend is zijn liefde, eeuwig duurt zijn trouw. Eer aan de Heer!" Na het gebed en de verwelkoming werden de notulen (van 6 mei) nagelezen en goedgekeurd. De agenda werd vastgelegd, er werden geen punten toegevoegd. We evalueerden de kerkdiensten van 12 mei met gastspreker, op die zondag vierden we ook moederdag en gaven de kinderen van de kindernevendienst een geschenkje aan de moeders; 19 en 26 mei diensten door onze eigen predikant en 2 juni met een gastpredikant. We evalueerden ook de Open Kerkdagen van zaterdag 1 en zondag 2 juni, in totaal zijn er ongeveer 35 bezoekers geweest! We spraken ook over Profest en de aanwezigheid hierop. We overliepen de correspondentie in en uit, waarna we aan de themata begonnen.

We bespraken de komende zondagen, 9 juni, Pinksterzondag, een dienst waarin belijdenis wordt gedaan door Ben en Jonathan en waarin we ook samen met hen het Heilig Avondmaal mogen vieren. Op die zondag vierden we ook Vaderdag en krijgen de vaders een geschenkje. Dan volgt 16 - 23 en 30 juni waarin onze predikant voorgaat in de dienst. Daarna komt zondag 7 - 14 en 27 juli, diensten die we samen vieren in de Zandpoortkerk (dit in verband met het verlof van onze eigen predikant, ons kerkgebouw is dan gesloten)! Daarna komt zondag 28 juni, 4 en 11 augustus diensten die we samen vieren met de Zandpoortkerk in ons eigen kerkgebouw (dit in verband met het verlof van ds. S.Gradl, de Zandpoortkerk is dan gesloten). We vragen uw aandacht voor deze diensten, om deze zoveel mogelijk bij te wonen! Laat ons hier een voorbeeld zijn van samenhangigheid als Christen! Dan komen nog de zondagen 18 en 25 augustus en zondag 1 september, de laatste zondag van de vakantie maanden en een zondag waarin we het Heilig Avondmaal hopen te vieren. We hadden het nog over de orgelisten, het heeft wat moeite gekost om er te vinden die in de zomermaanden niet op vakantie gaan, maar uiteindelijk is het gelukt

enkele bereid te vinden om de kerkdiensten te begeleiden. En dan op naar de start zondag van 8 september. Meer hierover in de editie van ons Kerkblad van 1 september. Verder hadden we het over de vluchtelingen, een altijd terugkomend onderwerp. We kregen een vraag van het Asielcentrum of er in de stad ook Franstalige diensten worden gegeven, we trachten hierop een antwoord te geven. We hadden het nog over de ouderen, Karl is gevallen en heeft zijn rug zwaar bezeerd. We hadden het nog over de lijst "stemgerechtigde leden", deze zetten we op punt in een latere vergadering. We hadden het nog over de kindernevendienst, we besluiten wat in de gemeentevergadering is naar voor gebracht, dat we elke zondag de kindernevendienst aanbieden maar het verhaal dat voor de kinderen wordt verteld, niet meer strikt gebonden is aan de lezingen in de kerk. We hadden het over de Facebook-pagina van onze kerk. Het 175 jarig bestaan van onze Kerkgemeenschap dat we hopen te vieren op zondag 1 december in een speciale kerkdienst, met aansluitend een receptie. Verder bespraken we nog de kleine en grote werken die noodzakelijk zijn in de kerk en overliepen we welke verzekeringen we hebben en of deze nog up to date zijn. Na de verschillende verslagen over de Kindernevendienst - jongeren catechese - Senioren - Diaconaat - Zending - Pastoraat - Groot Kerkverband, sloten we de vergadering met de rondvraag en lazen nog een avondlied uit de zangbundel. De volgende vergadering leggen we vast op maandag 2 september. Heeft u iets te melden of suggesties, spreek een kerkraadslid of de predikant aan, of schrijf het op een briefje of mail het! Deze editie van ons Kerkblad is de Zomer uitgave - in augustus is er geen Kerkblad, de eerstvolgende editie komt op zondag 1 september. Mogen de vakantiemaanden juli en augustus voor iedereen een tijd zijn van rust, familie, inzicht en ja ook inspiratie naar de komende tijd! Maar vooral ook liefde en vrede voor elkaar en onze naaste !

Georges

Samenstelling kerkenraad

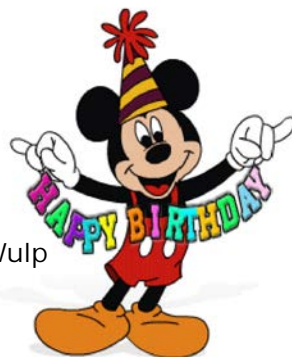
Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
	Xavier Van Lierde	0485 - 71 71 08
Diaken:	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03 / 0476-93 99 18

Roosters

In juli en augustus gaat de kindernevendienst indien er vrijwilligers in de dienst aanwezig zijn. De lectorenrooster wordt in september hervat.

Verjaardagen

04	juli	Edwin Ntamba
11	juli	Arthur Vanduffel
11	juli	Jaap van der Wulp
16	juli	Guyny Ntamba
24	juli	Elske Brouwer
27	juli	Rina Blokland e. Joosten
29	juli	Corrie Noordzij e. van der Wulp
30	juli	Tanja Sakur
04	augustus	Samir Younan
08	augustus	Georges Vandensavel
13	augustus	Nynke Brouwer
21	augustus	Sabri Eke
23	augustus	Hanne Eke
24	augustus	Jacques Stievenard
25	augustus	Aysel Eke
27	augustus	Hushna Dirlik e. Eke

We wensen alle jarigen een fijne en gelukkige verjaardag, bovenal wensen we jullie Gods rijke zegen toe !

Omhaling vrijwillige bijdrage 2/2019

Die gemeenteleden, die zich in het verleden hebben opgegeven om via het z.g. enveloppensysteem financiële verantwoordelijkheid te willen dragen voor onze kerkgemeenschap, kunnen in de eerste helft van juli bezoek verwachten van één van de leden van kerkraad of bestuursraad.

Wie (nog) niet op regelmatige basis financieel aan onze kerk bijdraagt door ofwel dit enveloppensysteem of (bijgevoegde) bankoverschrijving, willen wij vragen dit in overweging te willen nemen; u kunt zichzelf opgeven als "enveloppen-donateur" bij één van kerkraads- of bestuursraadsleden, of wel een zelf te kiezen bedrag over te schrijven op de bankrekening van onze kerk (zie blz. 2 van deze editie van De Brug).

Zomerdiensten

Evenals vorig jaar vieren we de kerkdiensten in de vakantieperiode samen met onze zustergemeente Mechelen-Zuid. De eerste drie zondagen van juli zijn wij te gast in de Zandpoortkerk. Omdat we hebben afgesproken daarbij elkaars gewoonten te respecteren, vieren we dan ook op zondag 7 juli samen het H. Avondmaal. Zoals in de Zandpoortkerk gebruikelijk zijn daarbij ook niet-belijdende leden welkom. Voor de zondagen 28 juli, 4 en 11 augustus verwelkomen wij dan op onze beurt de leden van Mechelen-Zuid in ons kerkgebouw.

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur, tenzij anders vermeld.

zondag 07 juli
ds S. Gradl

Zandpoortkerk

H. Avondmaal

zondag 14 juli
ds S. Gradl

Zandpoortkerk

zondag 21 juli
ds S. Gradl

Zandpoortkerk

zondag 28 juli
ds. G. Snauwaert

organist: E. Poncin
2° collecte: Kerkblad

zondag 04 augustus
ds. J. Brouwer

organist: T. de Jong
2° collecte: Synodale kas

zondag 11 augustus
ds. J. Brouwer

organist: E. Poncin
2° collecte: Zending

zondag 18 augustus
ds. J. Brouwer

organist: W. Claes
2° collecte: Orgelfonds

zondag 25 augustus
ds. J. van Hees

organist: W. Claes
2° collecte: Gemeenteleven

zondag 01 september
ds. J. Brouwer
Viering H. Avondmaal

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Synodale kas

Liedboek

In ons liedboek, zingen en bidden in huis en kerk, staan mooie liederen, maar ook mooie vertellingen en gedichten. Misschien heb je er al enkele gelezen. bij elke uitgave van ons kerkblad tracht ik een vertelling of gedicht te brengen.

Op bladzijde 278 staat het volgende van Lloyd Haft, naar Psalm 100:

*Zoek zijn aangezicht waar vreugde is:
wie zingt, ziet met hartsogen,
ziet soms poorten even opengaan.
Hem leren loven wordt een eeuwigheid.*

Uitgekozen door Georges

De man voor wie België te klein was (slot)

Leopold II (1835-1909) was 44 jaar lang koning der Belgen en 23 jaar soeverein van de Congo Vrijstaat. Vanaf 1885 was hij absoluut heerser over een onmetelijk gebied in Afrika, een heel imperium dat eigenlijk zijn privé eigendom was, maar waar hij zelf nooit een voet zou zetten. Vanaf 1895 werd Leopolds privékolonie Congo rendabel door de oogst van rubber die afgetapt werd van in de bossen groeiende lianen. De ongebreidelde jacht naar zoveel mogelijk winst leidde al spoedig tot een schrikbewind met massale uitbuiting en weerzinwekkende misbruiken. Reeds vanaf de vroege jaren 1890 werden de wantoestanden aangeklaagd door protestantse zendelingen, maar hun protesten kregen aanvankelijk weinig weerklank in Europa en Noord-Amerika.

Tien jaar lang wist Leopold de kritiek op zijn regime te bedwingen. Hij was een behendig propagandist die heel goed het belang van de media begreep, die soms zelf onder een schuilnaam artikels naar kranten stuurde en die journalisten omkocht om te zijnen gunste te schrijven. Meer effect dan de klachten van de zendelingen had de Britse journalist Edward Dane Morel (1873-1924), die met zijn krant West African Mail en met artikels en pamfletten de aandacht van de internationale gemeenschap wist te trekken. E.D. Morel richtte in 1903 ook de Congo Reform Association op om het lot van de Congolese bevolking in het

nieuws te houden. In de Verenigde Staten kreeg hij de steun van de Afro-Amerikaanse leiders Booker T. Washington (1856-1915) en W.E.B. Dubois (1868-1963), alsook van de oude schrijver Mark Twain (1835-1910).

Er groeide een schandaal dat sporen naliet tot in de literatuur: in 1899 verscheen Joseph Conrads roman "Hart van de duisternis", het verhaal van ivoorhandelaar Kurtz die in de wildernis degenerereert tot een brute tiran die de inboorlingen ertoe aanzet hem als een halfgod te vereren. Joseph Conrad had in 1890 op een stoomboot gewerkt die de Congorivier bevoer. De eerder genoemde Mark Twain publiceerde in 1905 het satirische pamflet "Koning Leopolds alleenspraak", waarin hij de koning zoegezegd zichzelf laat verdedigen. Leopold zegt in deze fictieve (!) alleenspraak onder meer dat hij aan zijn Congo-onderneming begonnen is, vroomheid zwetend uit elke porie van zijn huid en dat hij enkel de slavenhandel wilde stoppen en de inboorlingen tot het christendom bekeren.

- In 1903 gelastte de Britse regering Roger Casement (1864-1916), haar consul in de Congolese hoofdstad Boma, met een onderzoek. Zijn bevindingen, neergeschreven in het "Casement-rapport" waren vernietigend en bevestigden de beweringen van E.D. Morel. Om de kritiek te weerleggen, richtte koning Leopold zelf een driekoppige onderzoekscommissie op, bestaande uit de Belg Edmond Janssens, de Italiaan Giacomo Nisco en de Zwitser Edmond de Schumacher, die vergezeld door een tolk en een secretaris de reis van Roger Casement overdeed. Tegen de verwachtingen in, bevestigde deze commissie in haar rapport van 30 oktober

1905 de meeste van Roger Casements bevindingen.

Tegen 1906 was de internationale druk onhoudbaar geworden. Na onderhandelingen over de prijs bereikte koning Leopold in maart 1908 een akkoord met de Belgische Staat, die de kolonie zou annexeren. Overeengekomen werd onder andere dat de Belgische Staat alle schulden van de Congo Vrijstaat zou overnemen, met inbegrip van de aan Leopold uitgeleende, maar nooit terugbetaalde sommen (ongeveer 32 miljoen frank). Tevens verbond de Staat zich ertoe 45 miljoen frank te spenderen om de architecturale projecten van de koning af te werken. En ten slotte zou Leopold in verschillende schijven nog 50

miljoen frank ontvangen "als teken van dankbaarheid voor de grote offers die hij had gebracht ten gunste van de door hem gestichte Congo". Met zwaar gemoed en zonder enthousiasme keurde het Parlement de overname goed. De Congo Vrijstaat hield op te bestaan en werd vanaf 15 november 1908 Belgisch Congo. Hoewel de ergste misbruiken verdwenen, was er toch een mate van continuïteit: de ambtenaren bleven dezelfde en Théophile Wahis (1844-1921), een uiterst getrouwe leopoldiaan, bleef gouverneur-generaal tot 1912.

In september 1909 kwam Leopold ziek terug van Parijs. Op 14 december 1909 ondertekende hij de wet op de algemene militaire dienstplicht (in plaats van het lotelingsysteem), iets waar hij altijd al voor had geijverd. Dezelfde dag huwde hij in het geheim zijn minnares Blanche Delacroix (1883-1948).

Leopold II stierf op 17 december 1909 aan een hersenbloeding. Zijn lijk werd bijgezet in Onze-Lieve-Vrouw van Laken, die indertijd was gebouwd op initiatief van zijn vader Leopold I als grafkerk voor Louise-Marie van Orléans (1812-1850), onze eerste koningin.

Zijn neef Albert I (1875-1934) werd koning in zijn plaats.

Hugo Wilmaerts

Bronnen:

- Nederlandse, Franse en Engelse Wikipedia
- King Leopolds Soliloquy (Mark Twain, 1905)
- The Heart of Darkness (Joseph Conrad, 1899)
- La cession du Congo à la Belgique par Léopold II (La revue Toudi, 2009)
- Le 15 novembre 1908, le Congo devient une colonie belge (RTBF 10 mei 2010)
- Comment Léopold II céda le Congo à la Belgique (Colette Braeckman 14 november 2008)
- L'annexion du Congo par la Belgique et ses conséquences (CongoForum)

Zal Notre Dame nog Notre Dame zijn?

De brand van Notre-Dame te Parijs heeft miljoenen overal ter wereld het hart bekneld. Des te wreder herinnert deze tragedie ons aan de breekbaarheid der dingen, omdat net dit stenen schip doorheen de eeuwen de belichaming was geweest van vastigheid en tijdloosheid. Op die funeste avond van 15 april 2019, is iets onherstelbaar vernield.

Zeker, president Emmanuel Macron heeft beloofd dat Notre-Dame "herbouwd" zal worden. Dit woord is goed gekozen, het doet immers denken aan de Middeleeuwen die gedurende decennia of zelfs eeuwen dit soort monumentale bouwsels oprichtten. Niemand twijfelt eraan dat de beste architecten, arbeiders en ambachtslieden van Frankrijk en elders zullen gemobiliseerd worden voor deze werf. Niemand twijfelt eraan dat zij edele materialen zullen gebruiken en dat ze zich zullen laten inspireren door de kundigheid van de oude gilden. Niemand betwijfelt dat op het einde van langdurige werken, het resultaat verbluffend zal zijn. Ik denk zelfs dat buiten enkele specialisten, niemand in staat zal zijn het verschil te zien.

Maar we weten allemaal dat het niet hetzelfde zal zijn. Zal het nog Notre-Dame zijn, wat er staat? Ja en nee.

Ja, want zelfs al is ze geschonden, Notre-Dame heeft die apocalyptische nacht overleefd. Dit hemelse schip blijft uittronen boven het eiland Ile de la Cité. Notre-Dame zal nog altijd miljoenen bezoekers aantrekken en verliefde koppeltjes zullen er blijven afspreken. Eens gerestaureerd, zullen komende generaties naarmate de tijd verstrijkt zelfs vergeten dat ze gebrand heeft. (...) Trouwens, hoe de mens zich Notre-Dame voorstelt, dat is onsterfelijk. Net zoals onze voorstelling van de Vuurtoren van Alexandrië, die in de Oudheid door een brand verwoest werd, die is ook onsterfelijk.

Maar tegelijk zal het niet meer Notre-Dame zijn. Niet meer helemaal Notre-Dame. Want een architecturaal kunstwerk is niet louter een abstractie, niet slechts een vorm of zuiver een idee. Ze is niet immaterieel zoals een symfonie. Ze is gevoeligheid belichaamd in materie. De kopie vervangt nooit het oorspronkelijke. (...) Natuurlijk, tenzij er op de brand nog een instorting zou volgen, is de structuur van Notre-Dame gelukkig gered van de vlammen. Ze blijft de kathedraal van de middeleeuwse helden opgevoerd door de 19e eeuwse schrijver Victor Hugo. (...) Maar een deel van Notre-Dame is onherstelbaar gestorven. De "patina", het sleet van de eeuwen, de rimpels die de tijd heeft afgedrukt op haar stenen gezicht. Al wat de ouderdom van een gebouw nabootst, is gruwelijk nep.

Zal Notre-Dame nog Notre-Dame zijn? De kwestie van identiteit en verandering is een oud filosofisch probleem, waarover de antieke Grieken veel hebben nagedacht. Het vraagstuk wordt dikwijls

geïllustreerd met de paradox van de boot van Theseus, vernoemd naar een mythologische held. De Latijnse geschiedkundige Plutarchus (AD 47-124) vermeldt de legende van de boot van Theseus, die eeuwenlang bewaard zou zijn geweest door de Atheners. Naarmate delen van de boot verweerden, aldus Plutarchus, vervingen de Grieken de houten stukken door andere, helemaal nieuwe. Het dispuut van de filosofen ging erover of het op de duur nog dezelfde boot was of een verschillende. Dit leidde de filosofen tot een andere bespiegeling, die getuigt hoe verfijnd hun kunst van de paradox was. Verbeelden we ons, zo zeiden ze, dat we alle weggenomen oorspronkelijke stukken zorgvuldig bewaren in een loods en dat we er op een dag zouden in slagen ze perfect te restaureren en weer in mekaar te zetten. Welke van de twee boten zou dan de "echte" boot van Theseus zijn? Die waarvan men telkens de delen heeft vervangen of de opnieuw samengestelde? (...)

Het is waar dat ondanks de veranderingen, Notre-Dame haar identiteit zal bewaren. Wat ten gunste van deze stelling pleit, is dat wij wezens van vlees en bloed toch ook continu veranderen. Alle cellen van ons menselijk lichaam worden gedurig geregenereerd en na enkele jaren is absoluut alles in ons lichaam vervangen. Nochtans blijven we naar dezelfde persoon verwijzen als hebbende dezelfde identiteit van zijn geboorte tot zijn dood. We noemen hem of haar bij dezelfde naam. Hoe is dat mogelijk? Hoe bestaat identiteit voort doorheen verandering? Omdat wat ze zal worden reeds in haar bestaat als "potentialiteit"(...). Dit is het "hylemorfisme" van Aristoteles: alles is tegelijk vorm en materie en alles verandert. Noch de vorm, noch de materie bestaan onveranderlijk voort. Net zomin als de mensen die geboren worden, verouderen en sterven, of de bergen die eroderen onder invloed van de elementen (...). Levende materie regeneert gedurende heel haar bestaan. De vorm verandert ook: wat heeft een zuigeling gemeenschappelijk met de grijsaard die hij 90 jaar later zal zijn? Kleine, ontastbare dingen, zoals een glimlach, een blik, emoties...

Dus, zo dunkt ons, zal Notre-Dame nog Notre-Dame zijn, maar niet helemaal meer Notre-Dame. Wie haar toekomstige nieuwe dak overschouwt, zal niet anders kunnen dan er een architecturale prothese in te zien, een beetje zoals de delen van een Griekse tempel waarvan men ons zegt dat ze weer zijn samengesteld. Notre-Dame zal haar identiteit bewaren, maar zal niet meer identiek zijn aan wat ze was. Maar eigenlijk is dat het geval voor alles wat bestaat en leeft op aarde, want alles wat bestaat verandert en al wat leeft kan sterven.

Corentin de Salle in Le Vif, 16/04/2019 - vertaling en inkorting HW

Noot: een "paradox" is een schijnbare tegenstelling

ProFest !

ProFest 2019 Gent

Namens het ProFest team wil ik u als contactpersoon bedanken voor uw medewerking in de aanloop naar deze dag, het heeft zeker bijgedragen aan het welslagen en de grote opkomst.

Met zijn allen hebben we er een prachtig veelkleurig en meerstemmig ontmoetingsfeest van gemaakt en dat was de bedoeling. En zelfs het weer zat geweldig mee tegen de aanvankelijk slechte verwachtingen in. Uit de talrijke enthousiaste reacties en commentaren achteraf mogen wij afleiden dat het een zeer geslaagd gebeuren was. We delen met jullie graag een kleine greep daaruit, zie de volgende bladzijde. Een selectie uit de vele foto's die gemaakt zijn vindt u op de facebookpagina van ProFest.

Een bijzonder woord van dank richt ik aan de vele vrijwilligers die zich geweldig en belangeloos hebben ingezet voor ProFest.

Uiteraard ontvangen wij graag nog meer leuke reacties, maar evengoed ook minder leuke als jullie die hebben. We zouden het ook tof vinden om jullie verslag van ProFest voor het kerkblad te ontvangen.

Misschien kan deze dag de aanzet zijn naar de wens die de voorzitter van de synodale raad uitsprak in zijn toespraak om aan een nieuwe geloofsbelijdenis voor de VPKB vandaag te werken.

Wij hopen dat de geest van ProFest onze kerk zal blijven inspireren tot verbondenheid met elkaar en getuigenis in de wereld van de Levende Heer.

Soli Deo Gloria.

Ds. Marc Loos
Team Profest

Een fantastische dag, ik voelde me heel gelukkig om deel uit te maken van zo'n prachtige familie. Jullie hebben ons een geweldige tijd gegeven en ons weer doen voelen wat het is om verbonden te zijn. Merci!

Bewondering en complimenten voor de prachtige dag! Een bijzonder goed georganiseerde kerkfeest, waar de betrokkenheid met het kerk-zijn-in-deze-wereld van afspatte. Geen sinecure om al die veelkleurige neuzen, gedachten en identiteiten te bundelen in één feest van gezamenlijkheid, diversiteit en eenheid in verscheidenheid.

Wij zijn erg enthousiast over gister, Profest! We waren - eerlijk gezegd - wat huiverig gemaakt door negatieve verhalen van vroegere. En omdat we met een groepje uit Oostende waren, dan is het ook spannend: wat als het toch echt niets is... Maar, buitengewoon, wat een goed programma, voor elk wat wils en wat een zorg en aandacht is er besteed aan werkelijk alles. Veel kleine details waar oog voor was. Mooie liederen en een goede muziekgroep. Chapeau! Ook 'onze' mensen waren enthousiast. Mooi compliment van een echte katholiek die vaak in onze dienst is: "Jullie praten zo gewoon en makkelijk over het geloof, jullie praten er tenminste over. Dat is bij ons niet." Dat vond ik mooi om te horen. Misschien alleen dit: De slotviering duurde te lang. Het is aan het einde van de dag, mensen zijn moe, en de eindtijd opnemen in het programmaboekje.

Heel hartelijk dank voor een inspirerende dag waarmee ik weer een heel eind verder kan.

VAN HARTE PROFICIAT voor een prachtig georganiseerde AKV, euh, ProFest. Zeer geslaagd, echt goed gedaan.

De simultane vertaling op de schermen maakte de duur van de diensten beperkt, wat het geheel ten goede kwam. In ieder geval een pluim voor de initiatiefnemers en organisatoren van deze dag! Uren en uren voorbereiding en dan is zo'n dag 'in een wip voorbij'...

Een geslaagde editie. Het thema is in ieder geval goed uit de verf gekomen. Er was veel volk, het weer viel mee en de sfeer zat goed. Ik denk dat iedereen er op zijn of haar manier van genoten heeft: de gemeenschappelijke vieringen aan het begin en het einde van de dag, het samen zingen, samen eten, de ontmoetingen in de praatgroepjes, de standjes, de ijskar, het reuze springkasteel voor onze jongsten, de interactie standjes en tentjes, de workshops....

Onze Vader en wij

*Toen ik het Onze Vader bad,
met hart en ziel,
zag ik met de discipelen
hoe Jezus met ons sprak,
zich richtend tot de Vader.*

*Met Jezus zelf aan onze zij
kwamen de woorden heel dichtbij,
Zijn naam werd diep geheiligd.
Hier was Zijn Koninkrijk,
Zijn wil geschiedde, overal gelijk;
door Zijn gebed gaf Hij ons brood
en vroeg met ons vergeving zoals wij vergaven.
Wij werden in verzoeking niet geleid
en ook was er geen boze,
er was alleen Zijn koninkrijk, Zijn kracht,
Zijn heerlijkheid maakte zo blij,
dat het mag duren tot in eeuwigheid.*

*Er was diepe verbondenheid
met Vader, Zoon en Geest
en allen die dit baden.
O, mocht de hele wereld
dit gebed aanvaarden.
Wat zou het dan een vrede zijn!
Dan klinkt in canon het refrein,
tot eer aan God de Vader.*

Coby Poelman-Duisterwinkel

heeft uw hulp nodig!

Van 10 tot en met 30 juli vindt het Kap-kamp plaats. Het zal jongeren van 18 tot 30 jaar van onze Kerk en onze partnerkerken in Duitsland, Zuid-Afrika en Rwanda samenbrengen.

Voor het goede verloop van deze activiteit zijn nog een paar dingen nodig:

Voor de weekends van **13-14** en **20-21 juli** zoeken we gastgezinnen die aan 2 à 3 jongeren onderdak willen geven om hen met het leven hier te laten kennismaken en om hen op zondagmorgen naar hun gemeente mee te nemen. Voor het weekend van 13-14 juli betekent dat: ophalen in Oudenaarde (*Het oud Station, Sompelplein 39, 9700 Leupegem*) op zaterdag om 10 uur, terugbrengen op dezelfde plaats op zondagnamiddag om 16 uur. Voor het weekend van 20-21 juli wachten de jongeren u op datzelfde adres op op zaterdagmorgen om 10 uur, maar ze worden dan op zondag 18 uur verwacht in 5340 Faulx-Les-Tombes (*Gîte d'Haugimont, Route d'Andenne 73*). U kunt zich opgeven via www.spj.be/cap of 0473-765687 (Franstalig) of via Joke Verwey (Joke.verweij54@gmail.com, 0496-862789).

Ook zoeken we versterking voor de **kookploeg in Oudenaarde van 14 tot en met 19 juli** en/of personen/gemeenten die tijdens het verblijf van **21 tot 29 juli** willen instaan voor **één avondmaal** voor ongeveer 40 personen, dat dan naar Faulx-Les-Tombes moet worden gebracht.

Indien sommige mensen samen met de jongeren van het KAP-kamp een dag willen beleven, kan dit door te helpen met het vervoer van de jongeren. We zijn op zoek naar mensen die op 23, 24, 25, 27 en 29 juli met hun wagen willen rijden.

Tenslotte zijn alle gemeenten uitgenodigd om aan de diensten deel te nemen die we samen met de jongeren van het KAP-kamp houden. De **verwelkoming** vindt plaats op donderdag 11 juli om 11 uur in Maria-Horebeke (*Korsele 39, 9667 Horebeke*), gevolgd door een gezellig samenzijn. Op zondag 28 juli nemen we om 11 uur in Namen (*Bld. d'Herbatte 33, 5000 Namur*) weer **afscheid** van onze gasten, waarbij na afloop van de dienst aan iedereen een middagmaal wordt aangeboden.

Voor meer informatie verwijzen we u graag naar Yann Gabel (0473 765687) of Egbert Rooze (0487 613934).